

BIJLAGE**De val van Icarus**

Daedalus was de beste en meest beroemde handwerksman en uitvinder van allen. Wie een slim idee uitgevoerd wilde zien, ging eerst naar zijn werkplaats in Athene.

Nu had Daedalus een neefje, Talos, de zoon van zijn zuster Polycaste. Hij nam Talos aan als leerjongen, en al snel begon het erop te lijken dat de jongen, hoewel hij pas twaalf jaar was, nog slimmer was dan zijn leermeester. Het was Talos die de eerste zaag uitvond, en de pottenbakkersschijf, en ook ontwierp hij de eerste passer. Talos' reputatie verspreidde zich snel en de mensen begonnen hun lastigste problemen aan hem voor te leggen - en niet meer aan Daedalus.

Daedalus werd zo jaloers dat hij de jongen meelokte naar de top van de tempel van Athena en hem daar een zet gaf; de jongen viel en stierf.

Talos' moeder, Polycaste, maakte van verdriet een eind aan haar leven en Daedalus werd, samen met zijn eigen zoon Icarus - een ijdel knaapje dat niets weghad van de snuggere Talos - uit de stad Athene verbannen.

Daedalus en Icarus zochten hun heil op het eiland Kreta, waar Daedalus zijn vaardigheden en slimheid ten dienste stelde van koning Minos. Maar toen het Labyrint dat Daedalus had gebouwd om de Minotaurus veilig op te bergen toch niet onneembaar bleek te zijn - Theseus slaagde er immers in de Minotaurus te doden en te ontsnappen - raakte Daedalus plotseling bij Minos uit de gratie. Minos was woedend en liet Daedalus en zijn zoon in de gevangenis werpen.

Terwijl Icarus zijn dagen doorbracht met zichzelf optutten en zijn ijdele gedachten koesteren, zat Daedalus geconcentreerd te studeren op een mogelijkheid om te ontsnappen. Zwemmen van Kreta naar het vasteland was te ver - en met een boot weggelopen was ook niet mogelijk, want de vloot van koning Minos was bijzonder waakzaam.

Uiteindelijk ontwikkelde Daedalus een gedurfd plan. Hij maakte twee paar vleugels door een groot aantal veren aan elkaar te naaien en ze met was te bestrijken. Toen de vleugels klaar waren, nam hij Icarus apart.

"Doe deze om en volg me", zei hij, "maar denk erom dat je niet te dicht bij de zon komt, en ook niet te dicht bij zee; zorg ervoor dat je op gemiddelde hoogte blijft. Met deze vleugels kunnen we ontsnappen."

De twee stegen op vanaf een uitstekende rotspunt en vlogen de horizon tegemoet.

Icarus volgde zijn vader een heel eind zorgvuldig, maar na verloop van tijd begon hij zich zo zorgeloos en jong te voelen, en zo heerlijk gedragen door de wind, dat hij steeds hoger de lucht in ging, vrij als een vogel.

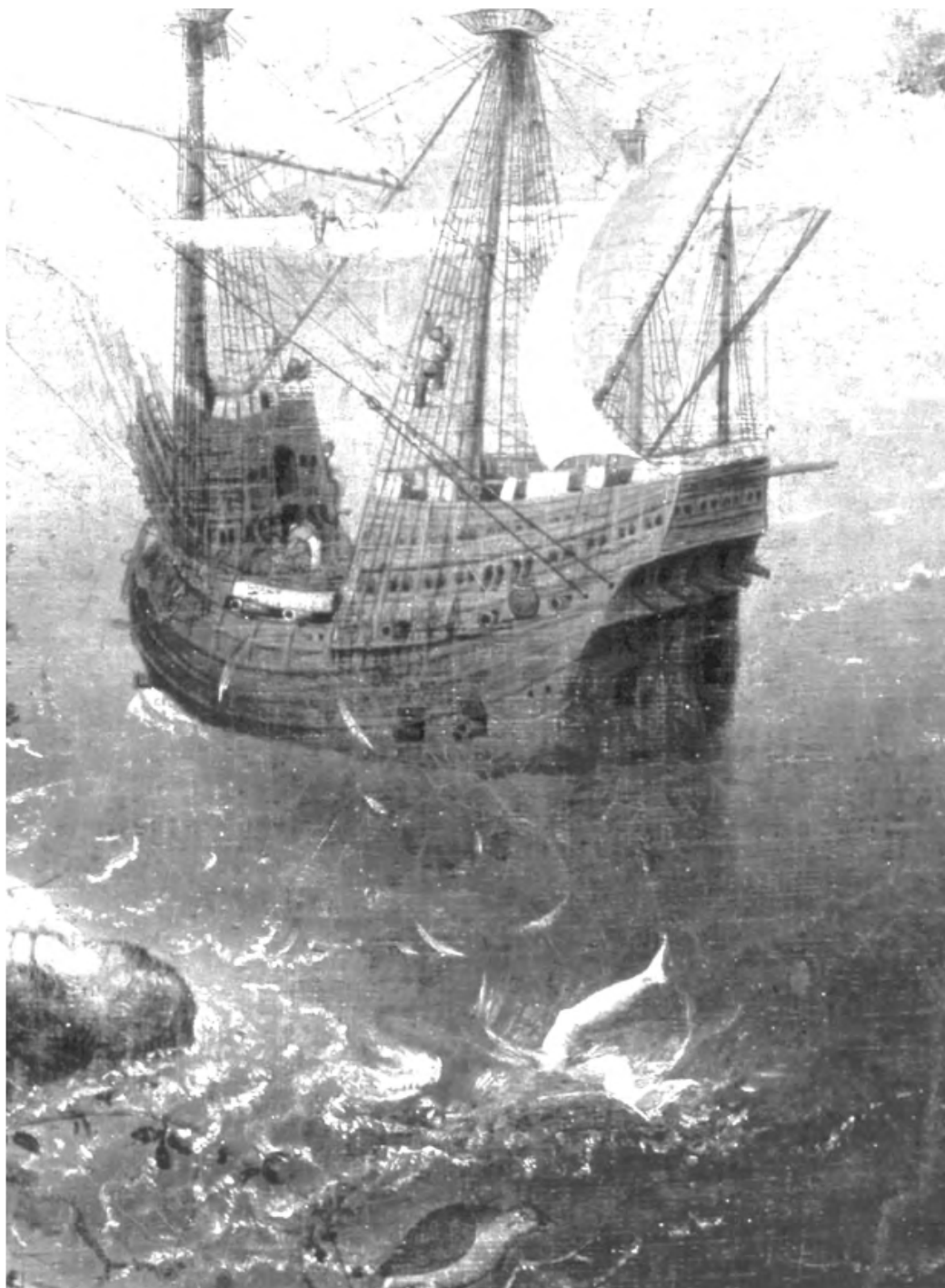
Toen Daedalus om zich heen keek, zag hij zijn zoon nergens meer.

"Icarus! Icarus!", schreeuwde de angstige vader.

Er kwam geen antwoord. In het water ver onder hem echter zag hij allemaal losse veren op de golven drijven, en wat vage kringen in de zee gaven de plek aan waar Icarus zijn noodlot had gevonden. De jongen was te dicht bij de zon gekomen en de was die zijn vleugels bijeenhield, was gesmolten als boter in de pan.

KOPIEERBLAD 11.3

Detail uit 'Landschap met de val van Icarus'



Detail uit *Landschap met de val van Icarus*, Pieter Bruegel de Oudere, 1558, Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België, Brussel